

tractaria pròpiament de l'adjectiu *šāmsī* 'pertanyent al sol, assoliat' que en vulgar recula l'accent en *šémsi*: *Beni š-Šémsi* 'els descendents del sol'.³

Pron. *binišéms*, Coromines, a qui indiquen un talaiot de *B. de Davant*, si bé ja en terme d'Alaior. L'església de St. Ll. de *Binixems*, segons l'Arxiduc Salvador, fou destruïda per un terratrèmol l'any 1652; si bé Fontserè i Iglésies (*Recopilació Sísmica*, 254-6) ho daten el 20-x-1654, citant-ne descripcions d'Oleo, Parpal, Barceló i d'altres.

-XICA, *Bini*- (Maó, Men. 11, d-11)

Nom de quatre alqueries: *Binixica Vell*, *B. Nou*, *B. de sa Torre* i *Bini-xiquet*.

Joan Ramis³ ho escriu igual, *Binixica*, i també registra *Binixiquet*.

Pot ésser un híbrid àrabo-mossàrab. Pedro de Alcalá registra *xicha* com a mossàrab amb el significat de 'boira', evidentment descendent mossàrab de CAECA 'cega'. Així doncs seria *Beni ač-čika* 'els fills de la cega'. De tota manera el significat personal, de 'cec, cega', no consta; i encara és més convincent, prescindint d'híbridismes, partir de PINNA SICCA 'roca seca'; que, en efecte, és país molt sec; cf. *Fontxica* de Pollença FONTEM SICCAM.

XICLATI (Artà, Mall. 21, e-11)

En el *Llibre del Rep.* (f. 13r, Busquets 731) figura *Alqueria axicrati*, amb la variant *alxicrati*. Despuig ho posa *Xiclati*; «Alq. *Xicatri*» a. 1237; *Llitas*, Artà XIII, 47, però posa «alq. de *Xiclati*» a. 1381 en Artà XIV, 464.

Àrab *siqlāt* és el mateix que *siqlātūn*,⁴ nom de la tela escarlata, català antic *sisclató*: un derivat àrab *siqlātī*, de tipus adjectiu, s'hauria pogut aplicar a terres d'aspecte vermell o bé sedós; i si bé no tenim prova de l'existència d'aquest adjectiu, perquè el que consta és *siqlātūnī*, podem estar segurs que existiria vulgarment puix que hi ha *siqlāt*, i els adjectius en -ī es formen pràcticament de tots els subst. àrabs existents. Res de semblant a l'arrel *škr* (perquè el plural de *šiqāra* «mochila, talega», és *šaqaīr*); de l'arrel *šaqa* encara menys car les arrels *šaqa* i *šaqa* a penes existeixen. Persistim doncs a creure que ve d'alguna cosa com aquell *šiqālātī* de l'àrab

3. JOAN RAMIS I RAMIS, *Alquerías o posesiones de Menorca en el año 1815* (Maó 1950), p. 10.

4. Reinhart Dozy, *Supplément aux Dictionnaires Arabes*, 2 vols. (Leyden 1881), vol. I, 663 B.